छिन्नपक्षाः परे ह्यद्य वीर्य्यहीनाश्च पाण्डवाः । अस्मत्संस्था च पृथिवी वर्त्तते भरतर्षभ ।
एकार्थाः सुखदुःखेषु समानीताश्च पार्थिवाः । अप्यग्निं प्रविशेयुस्ते समुद्रं वा परन्तप ।
मदर्थं पार्थिवाः सर्व्वे तदिद्धि कुरुसत्तम । उन्मत्तमिव चापि त्वां प्रहसन्तीह दुःखितं ।
विलपन्तं बहुविधं भीतं परविकत्थने । एषां ह्येकैकशो राज्ञां समर्थः पाण्डवान् प्रति । २१७०
आत्मानं मन्यते सर्व्वो व्येतु ते भयमागतं । जेतुं समग्रां सेनां मे वासवोऽपि न शक्नुयात् ।
हन्तुमक्षय्यरूपेयं ब्रह्मणोऽपि स्वयम्भुवः । युधिष्ठिरः पुरं हित्वा पञ्च ग्रामान् स्म याचते ।
भीतो हि मामकात् सैन्यात् प्रभावाच्चैव मे विभो । समर्थं मन्यसे यच्च कुन्तीपुत्रं वृकोदरं ।
तन्मिथ्या न हि मे कृत्स्नं प्रभावं वेत्सि भारत । मत्समो हि गदायुद्धे पृथिव्यां नास्ति कश्चन ।
नासीत् कश्चिदतिक्रान्तो भविता न च कश्चन । युक्तो दुःखोषितश्चाहं विद्यापारगतस्तथा । २१७५
तस्मात् न भीमान्नान्येभ्यो भयं मे विद्यते क्वचित् । दुर्य्योधनसमो नास्ति गदायामिति निश्चयः ।
सङ्कर्षणस्य भद्रं ते यत्तदैनमुपावसं । युद्धे सङ्कर्षणसमो बलेनास्त्यधिको भुवि ।
गदाप्रहारं भीमो मे न जातु विसहेत् युधि । एकं प्रहारं यं दद्यां भीमाय रुषितो नृप ।
स एवैनं नयेत् घोरः क्षिप्रं वैवस्वतक्षयं । दृक्ष्येयञ्च गदाहस्तं राजन् द्रष्टुं वृकोदरं ।
सुचिरं प्रार्थितो ह्येष मम नित्यमनोरथः । गदया निहतो ह्याजौ मया पार्थो वृकोदरः । २१८०
विशीर्णगात्रः पृथिवीं परासुः प्रपतिष्यति । गदाप्रहाराभिहतो हिमवानपि पर्व्वतः ।
सकृन्मया विशीर्य्येत गिरिः शतसहस्रधा । सचाप्येतत् विजानाति वासुदेवार्ज्जुनौ तथा ।
दुर्य्योधनसमो नास्ति गदायामिति निश्चयः । तत्ते वृकोदरमयं भयं व्येतु महाहवे ।
व्यपनेष्याम्यहं ह्येनं मा राजन् विमना भव । तस्मिन् मया हते क्षिप्रमर्ज्जुनं बहवो रथाः ।
तुल्यरूपा विशिष्टा वा क्षेप्स्यन्ति भरतर्षभ । भीष्मो द्रोणः कृपो द्रौणिः कर्णो भूरिश्रवास्तथा । २१८५
प्राग्ज्योतिषाधिपः शल्यः सिन्धुराजो जयद्रथः । एकैक एषां शक्तस्तु हन्तुं भारत पाण्डवान् ।
समेतास्तु क्षणेनैतान्नेष्यन्ति यमसादनं । समग्रा पार्थिवीसेना पार्थमेकं धनञ्जयं ।
कस्मादशक्ता निर्ज्जेतुमितिहेतुर्न विद्यते । शरव्रातैस्तु भीष्मेण शतशोऽथ सहस्रशः ।
द्रोणद्रौणिकृपैश्चैव गन्ता पार्थो यमक्षयं । पितामहोऽपि गाङ्गेयः शान्तनोरधि भारत ।
ब्रह्मर्षिसदृशो जज्ञे देवैरपि सुदुःसहः । न हन्ता विद्यते चापि राजन् भीष्मस्य कश्चन । २१९०
पित्रा ह्युक्तः प्रसन्नेन नाकामस्त्वं मरिष्यसि । ब्रह्मर्षेश्च भरद्वाजात् द्रोणो द्रोण्यामजायत ।
द्रोणाज्जज्ञे महाराज द्रौणिश्च परमास्त्रवित् । कृपश्चाचार्य्यमुख्योऽयं महर्षेर्गौतमादपि ।
शरस्तम्बाद्भवः श्रीमान्नवध्य इति मे मतिः । अयोनिजास्त्वयस्त्वेते पिता माता च मातुलः ।
अश्वत्थाम्नो महाराज स च गुरुः स्थितो मम । सर्व्व एते महाराज देवकल्पा महारथाः ।
शक्रस्यापि व्यथां कुर्य्युः संयुगे भरतर्षभ । नैतेषामर्ज्जुनः शक्त एकैकं प्रतिवीक्षितुं । २१९५
सहितास्तु नरव्याघ्र हनिष्यन्ति धनञ्जयं । भीष्मद्रोणकृपाणाञ्च तुल्यः कर्णो मतो मम ।